

Nr. 2 og Nr. 33, er der ogsaa opnaaet fuldstændig Enighed. Følgen er ganske vist blevet, at vist enhver af os Udvalgsmedlemmer har et eller andet Punkt, som han gerne vilde have affattet paa en anden Maade. Jeg skal indskrænke mig til at omtale Hovedpunkterne i de Ændringsforslag, vi stiller.

Ændringsforslag Nr. 5 angaar Amtsfuldsmægtige. Vi foreslaar under Nr. 39, at Lovforslagets § 65 udgaar. Ved denne Paragraf havde Ministeren søgt den Adgang, som midlertidigt var aabnet Amtsfuldsmægtigene efter Retsplejelovens § 1030 til, naar de havde været Fuldsmægtige paa et Amtskontor i 3 Aar, at faa Beskikkelse som Sagfører, udvidet til at gælde i 5 Aar efter Retsplejelovens Ikrafttræden; men vi har alle i Udvalget været enige om, at det vilde være uheldigt vedblivende at have en midlertidig Bestemmelse, der i øvrigt allerede var udløbet. Derfor har vi under Nr. 5 foreslaaet, at den, der har været Fuldsmægtig paa et Amtskontor, kan medregne et Aars Virksomhed i denne Stilling til Udbringelse af de 3 Aar, som kræves for at blive Sagfører.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 8 tager Sigte paa Benyttelsen af Ed. Der er mange, som mener, at Eden anvendes for meget i vor Rettergang, og navnlig kan det ved enkelte Lejligheder være pinligt, at Folk skal tvinges til at aflægge Ed i ganske ubetydelige Spørgsmaal, blot en af Parterne forlanger det. Vi foreslaar derfor Retsplejelovens § 186 formularet saaledes: „Vidneforklaringer bliver at bekræfte med Ed eller anden højtidelig Forsikring, jfr. § 187, naar nogen af Parterne forlanger det, og Retten finder det paakrævet.“ Jeg tillægger det den allerstørste Betydning, at Retten saaledes faar Myndighed til at forhindre, at der aflægges Ed ved Lejligheder, hvor der ikke er rimelig Grund dertil.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 vil jeg gerne henvise til den almindelige Bemærkning, som Udvalget har fremsat i Betænkningen. Der staar: „Udvalget er tilbøjeligt til at antage, at Befolkningen ikke i tilstrækkelig Grad har været opmærksom paa Bestemmelserne i Retsplejelovens § 187, hvorved der er aabnet Adgang for Borgere, som ifølge deres religiøse Tro ikke kan aflægge Ed, eller som ikke har nogen religiøs Tro, til ved Afgivelse af en Erklæring herom paa Retskontoret i den Retskreds, hvor de har deres personlige Værneting, at opnaa, at de, naar de maatte blive ført som Vidner, i Stedet for Ed kan afgive en højtidelig Forsikring.“ Alle ærede Medlemmer erindrer vist, at der har været Eksempler, som har

vakt Opsigt, hvor en og anden, som fandt det ganske stridende mod sin religiøse Overbevisning, blev tvunget til at aflægge Ed. Jeg tror, det var en Opgave for Pressen, om den nu og da vilde gøre Folk opmærksomme paa, at hvis deres religiøse Opfattelse er en saadan, har Loven aabnet dem en saare nem Adgang til at blive fritaget for at aflægge Ed, og hertil kommer, at vi nu under Nr. 7 foreslaar, at er en saadan Erklæring en Gang afgivet, bliver den ved at staa ved Magt; efter den gældende Lov staa der kun ved Magt i 2 Aar.

Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 og Ændringsforslagene Nr. 18—20 tager Sigte paa de nye Regler, som kan ventes vedrørende Myndighed og Lavværgemaal.

Ændringsforslag Nr. 16 angaar Ægteskabssager. Disse Bestemmelser var oprindelig optaget i Ægteskabsloven, men udgik af denne, hvad der var saare rimeligt. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa den foreslaaede nye Affattelse af Retsplejelovens § 455, hvor det bestemmes, at „i Ægteskabssager kan Retten i Embeds Medfør eller efter en af Parternes Begæring bestemme, at Retsmøderne skal foregaa for lukkede Døre.

Offentlig Gengivelse af Retsforhandlingerne i Ægteskabssager, herunder dog ikke selve Dommen, er forbudt, medmindre begge Ægtefællerne giver deres Samtykke dertil. Overtrædelse af Forbudet straffes med Bøder fra 200 til 10 000 Kr. eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel.“ Det har voldt Udvalget nogen Vanskelighed at naa til Enighed om denne Bestemmelse, men jeg tror, at vi alle er enige om nu at anbefale den til Tingets Vedtagelse.

Ændringsforslag Nr. 21 angaar ogsaa et Spørgsmaal, som har været stærkt omdebatteret i Udvalget. Den højtærede Minister ønskede nemlig, at Fogedforretninger som Regel skulde kunne afholdes kun med Tilkaldelse af eet Vidne, idet der var aabnet Adgang til, naar der skulde foregaa Vurderinger, da at tilkalde yderligere et Vidne. Vi er i Udvalget enedes om, at Hovedregelen, at der skal være 2 Vidner til Stede, kommer til at staa ved Magt, men det foreslaas, at der tilføjes i Retsplejelovens § 480, at hvis Fogeden anser det for forsvarligt, kan Forretningen, hvis ingen af Parterne protesterer, foretages i Overværelse af kun eet Vidne. At der kun tilkaldes eet Vidne, vil paa mange Steder have sin Betydning, bl. a. her i København, hvor der vil kunne spares en Del Fogedvidner. — Under Ændringsforslag Nr. 22 er vi gaaet med til, at den Skyldner, som uden lovligt Forfald undlader